

Główny Sąd Łowiecki
ul. Nowy Świat 35
00-029 Warszawa
Rep. GSŁ 8/24

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Arkadiusz Opala /ref./**
Członkowie: **SGSŁ Piotr Nowak**
 SGSŁ Leszek Chelstowski
Protokolant: **Sylwia Jackowska**

bez udziału Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

rozpoznał sprawę obwinionego Kol. [...] syna [...] na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w [...] z dnia 12.01.2024 r sygn. akt OSŁ [...] mocą którego uznano obwinionego winnym, tego że:

bez dokonania wpisu w książce pobytu na polowaniu indywidualnym oraz bez posiadania upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego w dniu 24 lutego 2022r. w obwodzie nr [...] należącym do Koła Łowieckiego [...] wykonywał indywidualne polowanie,

tj. popełnienie przewinienia łowieckiego art. 35 b ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 42 b ust. 1 oraz art. 42 aa pkt 11 oraz art. 53 ust 4 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo Łowieckie,

i za to wymierzono mu karę dyscyplinarną zasadniczą nagany. Zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 180,20 zł.

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie
2. kosztami postępowania odwoławczego obciąża obwinionego

/-/ Arkadiusz Opala
/-/ Piotr Nowak
/-/ Leszek Chelstowski

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 12 stycznia 2024 roku Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] uznał za winnego Kol. [...] tego że:

bez dokonania wpisu w książce pobytu na polowaniu indywidualnym oraz bez posiadania upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego w dniu 24 lutego 2022 roku w obwodzie [...] należącym do Koła Łowieckiego [...] wykonywał indywidualne polowanie tj. popełnienie przewinienia łowieckiego z art. 35 b ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 42b ust. 1 oraz art. 42 aa pkt 11 oraz art. 53 ust 4 ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo łowieckie i za to wymierzono mu karę dyscyplinarną zasadniczą nagany oraz obciążono zwrotem kosztów postępowania.

Odwołanie od tego orzeczenia złożył obwiniony zaskarżając przedmiotowe orzeczenie w całości.

W uzasadnieniu odwołania podniósł, że w dniu 24 lutego 2024 roku nie wykonywał polowania indywidualnego. Celem głównym pobytu w rewirze było ustalenie warunków dzierżawy działki pod budowę urządzenia łowieckiego, a także usytuowanie miejsca budowy. Korzystając z dobrej pogody udał się na kontrolę nęcisk. Posiadał ze sobą broń. Myślał, że w czasie pobytu w łowisku skorzysta z realizacji odstrzału, lecz po negatywnym logowaniu nie brał tego pod uwagę. Próbował logować się dwukrotnie w książce EKEP. Broni nie ładował, z polowania zrezygnował. W dniu 25 lutego 2022 roku o problemach z logowaniem powiadomił zarząd koła. Wymierzenie kary nagany uważa za bezzasadne.

Na rozprawie w dniu 06 maja 2024 roku przedłożono GSŁ wyjaśnienie [...] z dnia 24 kwietnia 2024 roku, które miało stanowić uzupełnienie do odwołania, które zostało wniesione w przypisanym terminie. W piśmie obwiniony podtrzymał swoje stanowisko, konkludując, że wymierzona mu kara nagany jest niezasadna.

Główny Sąd Łowiecki zważył co następuje

Odwołanie obwinionego [...] nie zasługiwało na uwzględnienie i dlatego zaskarżone orzeczenie należało w całości utrzymać w mocy.

Kol. [...] prowadzi w odwołaniu wyłącznie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu pierwszej instancji. Polemiczne wyjaśnienia obwinionego, GSŁ traktuje jako swoistą linię obrony obwinionego, która nie ma pokrycia w zebranych materiale dowodowym. Dlatego wyjaśnieniom tym Sąd II instancji nie dał wiary. Przewinienie łowieckie, którego dopuścił się obwiniony, nie ma charakteru kierunkowego, które miałyby być popełnione wyłącznie z winy umyślnej.

Po pierwsze obwiniony [...] wyszedł do łowiska nie mając ważnego upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego. Upoważnienie to było ważne do dnia 22 lutego 2022 roku. Polowanie obwiniony wykonywał w dniu 24 lutego 2024 roku, a kolejne zezwolenie na wykonywanie polowania indywidualnego było ważne dopiero od 31 marca 2022 roku. Na rozprawie w dniu 06 maja 2024 roku, obwiniony wyjaśnił, cyt. „myślałem że upoważnienie jest ważne, bo zawsze było wystawiane do 31 marca”. Obwiniony słusznie zauważył, że myśliwy to taka osoba, która „myśli”, a to oznacza, że wychodząc w łowisko musi sprawdzić, czy ma ważne upoważnienie do wykonywania polowania. W przeciwnym razie myśliwy nawet w łowisku swojego koła jest kłusownikiem (sic!). Wyjaśniając, że nie mógł się zalogować powinien wiedzieć, że nie mając ważnego upoważnienia, zarząd koła (wyznaczony jego członek), nie mógł aktywować obwinionego w systemie, by ten dokonał wpisu do książki EKEP celem wyjścia w łowisko. Główny Sąd Łowiecki z przerażeniem usłyszał stanowisko obwinionego, że cyt. „po co odstrzał na papierze, skoro można się wpisać do EKEP, przecież to jest dublowanie”. Sąd II instancji wyjaśnia zatem, że każdy myśliwy w Polsce ma obowiązek posiadać papierową wersję do wykonywania polowania indywidualnego, a EKEP pełni wyłącznie funkcję pomocniczą. Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że obwiniony z bronią podchodził chmarę jeleni, by pozyskać byka, gdyż plan pozyskania jeleni nie był wykonany.

Ustawodawca w Prawie łowieckim z 1995 roku zamieścił definicję legalną polowania. Zatem czyn obwinionego [...] winien być w pierwszej kolejności oceniany tylko i wyłącznie przez pryzmat wykładni gramatycznej, a tylko uzupełniająco w oparciu o wykładnię teleologiczną. Jak zatem ustawodawca definiuje polowanie: – jako **tropienie**, strzelanie z myśliwskiej broni palnej, łowienie sposobami dozwolonymi zwierzyny żywej lub łowienie zwierzyny przy pomocy ptaków łowczych za zgodą właściwego ministra, zmierzające do wejścia w jej posiadanie.

Myśliwy **tropi** i najczęściej nie wchodzi w posiadanie zwierzyny, a nie powinno dla nikogo budzić wątpliwości że wykonywał polowanie. Tak też było w przypadku obwinionego [...]. Obwiniony wykonywał polowanie z [...] i odchodząc do nęciska w rewirze [...], dopuszczał możliwość pozyskania jelenia – byka. O tym, że obwiniony wykonywał polowanie bez ważnego upoważnienia dowiedział się w dniu 28 lutego 2022 roku.

Główny Sąd Łowiecki podaje, iż także sądy łowieckie, oceniają wiarygodność i moc dowodów według swego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego. Jak trafnie przyjmuje się przy tym w orzecznictwie sądowym, jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów

przewidzianych w tych przepisach i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub, gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona.

W ocenie Głównego Sądu Łowieckiego, Sąd I instancji nie popełnił ww. uchybień i dlatego wina obwinionego [...] nie budzi wątpliwości. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd I instancji przytoczył dowody, które stanowiły podstawę przyjęcia winy [...]. Mało, że obwiniony był w łowisku w charakterze kłusownika, to jeszcze stwarzał potencjalne niebezpieczeństwo, albowiem mógł doprowadzić do kolizji polowań. Na rejon [...] w tym czasie mógł się wpisać inny myśliwy z ważnym upoważnieniem, nie wiedząc, że nielegalnie w łowisku przebywa obwiniony.

Wymierzona, najłagodniejsza kara dyscyplinarna zasadnicza - nagany, jest adekwatna do stopienia winy i charakteru przewinienia dyscyplinarnego. Spełni ona również swój charakter w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej. Główny Sąd Łowiecki również miał na względzie dobrą opinię obwinionego, jego zaangażowanie w pracach na rzecz łowiska, pełnienie funkcji w zarządzie, co świadczy, że w przeszłości był obdarzany zaufaniem przez członków koła.

Mając powyższe na uwadze na podstawie § 58 ust.1 Regulaminu Sądów Łowieckich i Rzeczników Dyscyplinarnych w PZŁ orzeczono jak pkt. 1 orzeczenia i obciążył obwinionego kosztami postępowania odwoławczego pkt 2 orzeczenia.

/-/ SGSŁ P. NOWAK

/-/ SGSŁ A. OPALA

/-/ SGSŁ L. CHEŁSTOWSKI